

der er Grund til ikke at foretage den. Det vilde efter min Overbevisning var en fuldstændig urigtig Maade at gaa frem paa, om man vilde indlade sig paa et saadant Værk, der koster 2 Millioner Rigsdaler, naar man ikke engang veed, om man virkelig kommer til at bruge det. — Smibler tid skal jeg efter den Behandling, mine Forslag fik igaar, ikke opholde Thinget længere, thi naar dette Thing er saa overbevist om, at man saaledes kan blive ved at bevilge omtrent Alt, hvad der fra Regjeringens Side forlanges til Forsvarsvæsenet, uagtet man ikke engang veed, hvad vort Forsvarsvæsens Hensigt skal være, vil jeg ikke spille denne Forsamlings Tid med videre at begrunde mit Forslag. Det er en Selvfølge, at jeg, dersom der skulde ske noget Uheldigt for Fædrelandet i saa Henseende, ikke har nogen Part deri. — Ved de andre Forslag, jeg har været med til at stille, skal jeg ikke opholde mig, forsaavidt den ærede Drøfører ogsaa har deltaget i at stille dem, hvilket er Tilfældet med dem alle undtagen med et enkelt Forslag, som jeg derfor skal tillade mig at sige et Par Ord om; det er Forslaget under Nr. 105 til § 25, Post 19. Det er kortelig omtalt i Betænkningen, at det Mindretal, som her er nævnt, ikke har kunnet finde sig tilfredsstillet ved de Dplysninger, der i Anmærkningerne til Finantsloven ere givne angaaende dette Punkt. Det er forekommet os, at der vel kunde være paatrængende Grund til at anskaffe Haandvaabnene, og derfor have vi ikke rørt ved denne Del af Bevillingen, men med Razonen have vi troet, der maatte kunne ventes, og de dertil svarende Projektiler have vi altsaa heller ikke troet behøvedes. Derimod haves der i Forveien 4 Kanoner, til hvilke man ikke har Affutager, og vi have fundet, det kunde siges at være mere paatrængende at give dem, da dette Skyts jo ellers ikke kan anvendes. — Det er kun dette Par Ord, jeg finder mig foranlediget til at sige om disse Sager, idet jeg kun har meget lidt Lust til at anbefale noget Forslag vedrørende Forsvarsvæsenet til denne Forsamling. Denne Forsamlings og mine Anskuelser om, hvad der her er rigtigt, ere saa særdeles forskellige, at det efter min Mening er aldeles unyttigt for mig at udtale mig videre.

Udenrigsministeren: Jeg skal blot tillade mig at udtale et Par Ord i Anledning af det sidste Punkt, som vi hørte, Finantsudvalgets ærede Drøfører berørte, nemlig Spørgsmaalet om Lodsavæsenet i Drefund. Jeg skal i denne Anledning sige, at jeg tror, at jeg i de konfidentielle skriftlige Meddelelser, jeg har tilstillet det ærede Udvalg, har givet alle de Meddelelser, som jeg i det Hele paa Sagens nuværende Standpunkt ser mig i Stand til at give. Jeg troer endvidere, at disse Meddelelser ere af den Natur, at de dog have kunnet være tilstrækkelige til at give det ærede Udvalg et klart og tydeligt Begreb om denne

Sags Gang og dens nuværende Standpunkt. Der er vist Ingen, som i højere Grad end Regjeringen selv beklager, at det til Trods for dens bedste Bestræbelser til Dato ikke er lykkedes den at føre denne forvildede Sag til en heldig og endelig Løsning; men ved Siden af denne Betjendelse vil jeg dog ogsaa udtale, at Regjeringen nærer det bestemte Haab, at det vil lykkes den maasse inden en søie Tid, at naa til dette Maal. Naar jeg nærer dette Haab, begrunder jeg det paa den velvillige Smøbekommen, der er bleven viist os i saa mange tidligere Tilfælde, naar vi have havt Forhandling med den svenske Regjering. Jeg tror fremdeles ogsaa, det vil fremgaa af de omtalte konfidentielle Meddelelser, at Regjeringen ikke paa noget Punkt har forsojnt Noget for at fremme denne Sag. Jeg vil dertil søie den Forsikring, at den vedvarende er Gjenstand for Regjeringens alvorlige og omhyggeligste Bestræbelser, men jeg maa dertil ogsaa søie, at saalænge Forhandlingerne om denne Sag med vore Naboer ere svævende, kan jeg ikke anse det for tjenligt eller gavnligt for dens Fremme at trænge dybere ind i den. Jeg skal derfor ved nærværende Leilighed indskrænke mig til disse Udtalelser.

N. Hansen: Da jeg agter at stemme for det Forslag, der under Nr. 77 er stillet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) som Udvalgets Mindretal, ønsker jeg kortelig at motivere dette, idet jeg forudsætter den Bemærkning, at jeg, uagtet jeg stemmer for denne Ændring, dog ikke er nogen principiel Modstander af Nybygninger. Hvad jeg derimod tror gjør sig gjældende, i alt Fald hos Enkelte af os, det er Spørgsmaalet om, hvor stor eller liden Tillid man kan have til enkelte af de ved Drlogsværftet ansatte Embedsmænd, og hvorvidt man tror, at deres Dygtighed og Paalidelighed virkelig svarer til den høie Stilling, de der indtage. Den Konto, som her foreligger, omhandler jo en meget stor Sum dels til Nybygning, dels til Maskiners Fabrikation, og det maa derved komme under alvorlig Overveelse, hvorvidt det vil være heldigt, at disse Maskiner fabrikeres i Indlandet eller i Udlandet. Det er mig nu meddelt, at de officielle Beregninger, vi have angaaende de to sidste Maskiner, og den Kraftudvikling, der er kommen tilstede efter de stedfundne Beregninger, ikke have været aldeles nøiagtige, og jeg vilde derfor ved denne Sags Behandling fremsætte dette i Spørgsmaalsform. Jeg ønsker eller forlanger ikke, at den høitærede Minister skal bevare disse Spørgsmaal; jeg indser fuldt vel, at jeg ikke kan forlange dette, da jeg ikke tidligere har meddelt ham mine Spørgsmaal; men naar jeg stiller dem, er det, for at Finantsudvalget, om det vil, mellem anden og tredje Behandling kan tage dem under Overveelse, og at det, forsaavidt det maatte finde, at der er noget Begrundet i det, jeg har fremsat, eller at det i alt